

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Cap. 9. Circa Iubilæum Communionis generalis singulis Mensibus in
Societate Iesv, ac in aliis Religionibus lucrari solitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

PROBL. XLIV.

Peccat, & non peccat lethaliter, qui postquam bona fide votorum commutationem obtinuit, postmodum voluntariè præscripta in Iubilæo opera omisit.

Peccat quidem. Quia accepturus voti commutationem virtute Iubilæi tacitè promittit præscriptorum operum impletionem, & confessorius id præsupponens commutationi huiusmodi dedit operam: Ergo lethalis, est tam grauis omisso materia. Sic Suar. lib. 6. de voto. cap. 16. num. 11. Filliac. tom. 2. tract. 16. n. 301. Valq. de pœnit. q. 91. art. 3. dub. 6. n. 7. Rodrig. in sum. tom. 2. c. 188.

Non peccat lethaliter. Quia pœnitens nihil promittit, nec obligationem aliquam (vt supponitur) illi Confessorius imposuit. Ita Bonacin. d. 5. q. 7. p. 7. §. 3. n. 18. Henric. lib. 6. cap. 16. n. 6. Leo de Iubil. part. 2. num. 9. Bossi. de Iubil. sect. 1. casu 33. n. 4.

Hoc mihi probabilis supponenti, Confessorium talem expressè obligationem non imposuisse: existimantique, à Iubilæo huiusmodi non apponi obligationem, nec de tali Pontificis intentione constare: nec ex natura rei videri includi pactum. Satis ergo est, propositum cum sit commutatio habere implendi præscripta: sicut sufficit ad absolutionem à reservatis obrinendam. Ad hoc Caput transfer cuncta, quæ volumine primo circa votorum commutationem virtute Bullæ Cenciatae exposui Problemata.

CAPVT IX.

Circa Iubilæum Communionis generalis singulis Mensibus in Societate IESV, ac in aliis Religionibus lucrari solitum.

Vivs Iubilæi exordium à societatis nostræ sollicitudine habuit exordium, illique prima illius concessio facta est à Paulo V. anno 1616. Aprilis 30. die, vt constat ex Bullâ hoc anno & die expedita ad septennium valitura. Hoc exemplo sollicitate aliæ Religiones eodem zelo salutis animarum succensæ, similia Iubilæa impetrauerunt. Ab Vrbaño Octaño confirmatum est nostrum Iubilæum anno 1634. ad Quindecimum valiturum. Bullæ huiusce clausulam expono: *Omnius vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus & confessis, qui aliquam societatis IESV, vel quamcunque aliam secularem Ecclesiam vbiusque existentem una ex Dominicis cuiuslibet mensis, qua Communio Generalis sollicitudine dilectorum filiorum Clericorum Regularium dictæ societatis: quo ad Ecclesias seculares de licentiâ Ordinariorum locorum, illarumque Rectorum consensu agatur: deperitè visitauerint, & iis Dominicis in prædictis Ecclesiis sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumpserint, ibique pro Christianorum*

B 4

opus præscriptum ad Indulgentiæ acquisitionem. Vnde si aliquis v. gr. in primâ hebdomadâ ieiunauit, Ecclesiâ adiit, elemosynam largitum est, & in secundâ confessum est, & Eucharistias sumpsit: sufficit secundum aliquos graues Doctores ad lucrandum Iubilæum; sed hæc opinio licet sit probabilis, tamen si esset falsa remaneret quidem talis à reservatis confessis absolutus, quia opinio probabilis confert iurisdictionem, non tamen Iubilæi lucraretur indulgentiam. Sic Bonac. d. 6. quest. 1. part. 5. n. 27. Barth. à sancto Fausto tract. de Iubil. lib. 4. quest. 64. Diana 5. p. tract. 1. 2. res. 32.

Qui opinione probabilis vsus est ad Iubilæi lucracionem, non solum manet à reservatis absolutus, sed indulgentiam Iubilæi lucratur. Quia si opinio probabilis sufficit, vt censeatur Pontifex tribuere Confessorio iurisdictionem, vt à reservatis pœnitentem absoluat: cur eadem probabilis opinio non erit etiam sufficiens, vt credatur, Pontificem de facto indulgentiam Iubilæi concedere illi, qui iuxta eandem opinionem opera Iubilæi exequitur. Ita Leander tom. 1. tract. 5. d. 14. q. 164. asserens virorum doctorum consentientia placita.

Pia huic opinioni subscribo, hoc de sedis Apostolicæ benignitate minimè addubitans. Certè vix esset vllus, qui indulgentiam obtineret, si primâ sententiâ vera esset assertio, cum circa materiam, & opera Iubilæi adsint hinc inde variorum Doctorum, quas lucrari Iubilæa, sequuntur opiniones.

PROBL. XLIII.

Tibi aliquod votum Iubilæi indulto commutatur: at postmodum voluntate mutata Iubilæum non lucraris: Votum commutatum reuulscit, & non reuulscit.

Reuulscit commutati voti obligatio, si non geras à Iubilæo præscripta. Quia gratiæ omnes Iubilæi conceduntur sub huiusmodi conditione. Sic Ioan. De la Cruz 1. p. sum. præc. 2. art. 2. dub. 12. concl. 2. Nugnus in addit. ad 3. part. quest. 9. art. 2. dub. 4. Raphaël, de la Torre 2. 2. q. 88. art. 12. d. vlt. n. 5.

Minimè reuulscit. Quia Pontifex nullâ conditione apposita in Iubilæo, absolute concedit facultatem absoluedi à reservatis, & commutandi vota. Ergo cum semel legitime facta fuerit voti illius commutatio ac proinde votum extinctum est: haud postea non obtento Iubilæo, reuulscit. Ita Sanch. lib. 4. sum. cap. 54. num. 53. Suar. lib. 6. de voto. cap. 16. num. 10. Bonac. d. 4. de legib. q. 1. p. 7. §. 3. n. 18.

Profecto postest Confessorius non commutare votum, donec computa essent omnia in Iubilæo præscripta: postest item antea commutare illud sub conditione, vt non obtineat vim huiusmodi commutatio, donec illa implerentur. At si absolute commutauit votum ei, qui tunc habebat lucrandi Iubilæi intentionem, licet postmodum non lucratur ratam manere voti commutationem, nec reuulscit reor.

182

Peccat lethaliter.

183

Non peccat lethaliter.

284

Hoc mihi probabilium.

ESCOBAR
Theor. Mor.
Tom. II. in
F. IV.

185

Exordium, & tener huius Iubilæi.

Principum concordia haereticorum extirpatione, ac sanctae Matris Ecclesiae exaltatione piis ad Deum precibus effuderint: plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, quam animabus fidelium defunctorum applicare possint, misericorditer in Domino concedimus.

si tam exigua distantia, quanta est vnus quadrantis inter vnum, & alium interueniat.

PROBL. XLVI.

Vbi sunt plures vna in Vrbe Societatis domus, poteris, & non poteris in omnibus hoc Iubilaeum lucrari.

PROBL. XLV.

Dies Dominicus (verbi gratia) Februarij est vltima huius Mensis dies: vel Dominica dies est prima dies Martij: Dominica talis vltimi diei Februarij potest & non potest pro Communi one generali Martij assignari; & talis primae diei Martij Dominica pro Communi one generali Februarij.

186 **E**cclésiastica ac moralis computatio ad hoc Iubilaeum facienda est ita, quod in quolibet Mense quolibet ex quatuor, vel quinque Dominicis, quas afferre a solet, assignari possit, etiam si Dominica Iubilaei vnus Mensis v. gr. Februarij non distet triginta diebus, nec viginti, nec duodecim à Dominica alterius, scilicet, Martij. Imò etiam si vnicus solus dies interfit inter vnum & alium Mensem. Quia Sabbathum fuit vltimus dies Februarij, & Dominica sequens prima dies Martij: vel è contra, etiam si quinquaginta plus dies intercedant, quia in Februario prima Dominica, & in Martio vltima fuit assignata. Ratio est, quia Pontifex solùm statuit, quod vna ex Dominicis cuiuslibet Mensis hoc Iubilaeum possint fideles lucrari.

187 **Q**uæstio itaque, num si dies Dominicus Februarij sit vltima huius Mensis dies, hæc pro Martij Mense possint assignari ad Iubilaeum: vel si sit Dominicus dies prima die Martij, hæc assignari possit pro Iubilaeo Februarij? Potest quidem; Quia parua est vnus diei distantia in triginta diebus Mensis vnus cuiusque, vel in sexaginta vtriusque, & ita pro paritate materiae est reparanda: & in moralibus paruum reputatur pro nihilo; ac etiam iam finitum Februarium vltimam eius die, & inceptum Martium poteris adiudicare, sicque in hac die Iubilaeum Martij lucrari poteris, præsertim cum in Iure vnus inceptus pro completo reputetur: *l. qua a tate ff. de test. vt iuxta DD. pater in annis qui pro factis Ordinibus à Trident. ses. 23. cap. 1. 2. exposcuntur. Sic nonnulli Moderni, qui nondum typis sua scripta dedere.*

188 **M**inimè potest. Quia expressè Pontifex statuit lucrandum esse. *Vna ex Dominicis cuiuslibet Mensis.* Dominica autem Martij etiam si prima illius sit dies, nec Mathematicis, nec morali, aut Ecclesiastico modo, est Dominica Februarij: è contra. Ita Anton. Quintanadue. *Apend. tract. 1. an. 2. num. 7. & alij.*

189 **E**xistimo primam sententiam parum, aut nihil probabilitatibus habere. Quia distantia vnus diei hæc parua sit respectu triginta, aut sexaginta dierum, est talis conditionis, vt omnino Menses distinguat. Hinc contractus, & Officia, vota, vel obligationes, quæ pro vno anno aut Mense præfiguntur, certum est, non transire ad primum diem, imò nec horam, aut quadrantem alterius anni, aut mensis sequentis; nec è contra: etiam-

190 **E**x formâ Iubilaei à Paulo V. concessi anno 1617 sine vllâ controuersâ existimo in omnibus Societatis qualibet in Vrbe existentibus posse Iubilaeum obtineri. Ast ex nouâ formâ Urbani Octauî difficultas insurgit: ait enim concedi Iubilaeum iis, qui aliquam Ecclesiam Societatis visitauerint, & in ea communicauerint. Ergo non poteris visitationem, & Eucharistiæ susceptionem gerere in omnibus sed in vna specialiter assignata. Quia si in omnibus posses lucrari, non iam vna Communio generalis quolibet Mense fieret, vt in Bullâ dicitur; sed plures in eodem Mense & loco. Et quia cum omnes vnus Urbis, vel Oppidi possint ad vnicam Ecclesiam conuenire, haud est credibile, omnes illius loci Ecclesias Pontificem voluisse pro Iubilaeo assignare. Docti idem viri hanc sententiam satis esse probabilem iudicauerunt.

191 **P**oteris in omnibus Ecclesiis Societatis in Vrbe existentibus Iubilaeum lucrari. Quia illud concessum est Ecclesiae, aut Ecclesiis Societatis; at quolibet illarum; quæ in hac Vrbe Vallisoletana v. gr. adest, ita absolute est, & dicitur Societatis Ecclesia; ac si illa sola Vallisoletano existeret, nec rationem Ecclesiae Societatis alteri tollit. Si concessum est hoc Iubilaeum fidelibus orantibus & communicantibus in aliqua Societatis Ecclesia, cur in quacumque orauerint, & Eucharistiam acceperint, siue sit hæc, siue illa, illud non consequentur? Ita viri ex nostris Doctrinâ conspicui, inter quos Antonium Quintanadueñas merito recensco *Apend. tract. 1. an. 4. n. 2.*

192 **H**oc mihi certum. Quia non est maior ratio, cur in hac, quam in illâ domo locum habeat Iubilaeum, cum omnes sint eiusdem Societatis, & in omnibus sacramentum Confessionis, & Eucharistiæ ministraretur, Communioque generalis geri valeat. Addiderim, alia Iubilaeâ nostræ Societatis, v. gr. S. P. nostri Ignatij, Francisci Xauier, ac similitum in omnibus Ecclesiis nostris eiusdem Ciuitatis posse fideles lucrari, sicut & similia Iubilaeâ aliorum Ordinum in omnibus sui Ordinis Ecclesiis, & cum aliter conceditur à Pontifice, exprimi a solet. Statuit Pontifex frui Iubilaeo hoc, qui inuenerit aliquam Societatis domum. *Alguna Iglesia, o alguna de las Iglesias de la Compania:* Ergo quolibet visitatâ, dum sit Societatis siue domus Professæ, siue Collegij, siue domus probationis (omnes enim æqualiter sunt Societatis Ecclesiae) Iubilaeum proderit visitanti, & in ea communicanti.

PROBL.

PROBL. XLVII.

Potest, & non potest hoc obtineri Iubilæum in Ecclesiâ Seminariorum Societatis.

193 **N**on potest. Quia huiusmodi Seminaria scilicet Hibernorum, Anglorum, & alia secularium non sunt propriè Societatis domus, nec Superiores nostri hęc domib. præpositi sunt absolute Societatis Rectores: idque non habet ius suffragij in Congregationibus Provincialibus, ad quas admitti debent omnes legitimi Collegiorum ac Domorum Societatis Rectores, vt constat ex formula à Congregatione quartâ approbatâ. Hanc partem viri docti non nihil probabilitatis habere existimant.

194 **P**otest quidem obtineri in huiusmodi domibus Iubilæum. Quia hæc sunt verè Societatis Ecclesiæ, ego illis hoc Iubilæum est concessum. Antecedens liquet, quia vel sunt Ecclesiæ Regulares, vel seculares, nequit enim dari medium: non seculares, cum Ordinarij potestati non subiacent, nec ab illis visitentur, aut regantur; Ergo Regulares sunt; sed non alterius Religionis, nisi Societatis; Ergo. Certè illæ Ecclesiæ dicuntur Regulares, quæ Regularium iurisdictioni subiacent ab illisq. gubernantur; sed hæc subiacent iurisdictioni, ac regimini Superiorum Societatis, nempe Provinciali, & Rectori: Ergo Regulares sunt; absurdum enim esset, vt statuit lex cum principalis, ff. de regul. iuris, Caput esse Regulare, & Ecclesiam seu corpus seculare esse. Ita Quintanad. Apendic. tractat. 1. dub. 5. numer. 1. & alij.

195 **H**oc certum existimo, ratus, horum Seminariorum Regularia esse absolute. Quod autem Rectores illorum ad Congregationem Provinciale non admittantur, minimè obstat, nam hoc pertinet ad specialem dispositionem iuris huius Religionis, quæ quibus visum fuit ius suffragij concessit, atentâ præsertim fundationis perpetuitate. Hac vel simili ratione ad congregationem non admittuntur Residentiarum Superiores, seu Collegiorum non perfectorum. At nemo ambiget, hæc esse propriè domos Societatis, & in eorum Ecclesiâ Iubilæum hoc vim habere.

PROBL. XLVIII.

In Sacellis, Capellis, aut Oratorijs Societatis villarum, seu prædiorum potest, & non potest hoc Iubilæum generalis Communionis obtineri.

196 **S**uppono vt ferè certum, in Sacellis, Oratorijs & Capellis domorum aut Collegiorum Societatis posse fieri Orationem, & Communionem ad hoc Iubilæum lucrandum. Quia omnine Ecclesiæ Monasterium, seu Religiosa domus comprehenditur, & intelligitur in fauorabilibus, non in odiosis, Tusch. ver. Ecclesia, Concl. 9. n. 4. Alexand. cons. 145. n. 13. 17. Sa ver. Ecclesia n. 1. Rodig. tom. 2. quæstion. Regul. quæst. 38. art. 2.

Ergo Iubilæa concessa Ecclesiis Societatis toti domo conceduntur, & in illâ vbicumque celebraretur poterunt obtineri, præcipuè cum in his Oratorijs possit Eucharistia non solum nostris, sed etiam secularibus sine Ordinarij licentiâ ministrari, vt patet ex nostris priuilegijs ver. Eucharistia §. 2. & 3. Ergo potest in illis fieri Oratio & communio necessaria huic Iubilæo Obtinendo. Maior est difficultas, nùm in Sacellis, Capellis, aut Oratorijs nostrorum prædiorum possit hoc Iubilæum acquiri.

197 **C**ertè non potest. Quia necessarium est, vt fiat Communio generalis in Ecclesiâ eadem, in quâ Iubilæum est lucrandum; Ergo cum illa non possit fieri in Oratorijs prædiorum tum ob exiguam eorum capacitatem, tum propter difficultatem illuc conueniendi, non poterit in illis obtineri. Et quia videtur esse contra mentem Pontificis, vt tanta solemnitas ad tantillæ Capellæ trahatur angustias. Sic docti nonnulli.

198 **P**otest quidem. Quia prædium, seu grangia (inquit Tuschus lit. G. concl. 48. num. 1.) est membrum suppositum Monasterio, in quo extat Oratorium ad celebrandum. Ergo si in toto Monasterio, seu domo Societatis potes Iubilæum lucrari, poteris etiam in prædijs, quæ sunt pars Monasterij. Certè omnia suburbia, prædia, villa, vici, horti, virdaria, grangia, & alia loca subiacentia alicui Ciuitati comprehenduntur in fauorabilibus sub Ciuitatis illius nomine, illiusq. priuilegijs potuntur tam in secularibus, quàm in Ecclesiasticis: Ergo hæc prædia cum ad domum Societatis pertineant, fruuntur hoc spiritali Iubilæi priuilegio, quo in Ciuitate fruuntur Societatis domus, quibus subiacent. Viri doctissimi ex nostris satis hanc mentem probabilem esse putant.

199 **S**uppositis Pontificum indultis, ex quibus constat, concessum esse Religiosis, in suis prædijs Oratoria erigere in quibus Eucharistia ministratur affirmari non carere probabilitate secundam sententiam. Quia altaria nostrorum prædiorum sunt Pontificis auctoritate erecta: ac sub Ecclesiæ nomine comprehenduntur non minus quàm fundata Episcopi auctoritate: Ergo cum sit hoc Iubilæum Ecclesiis Societatis concessum, etiam Capellis prædiorum censendum est fuisse concessum. Nec obstat primæ sententiæ ratio, cum non sit necessarium, vt omnium Communio in eadem Ecclesiâ fiat, sed quòd vnusquisque Ecclesiam visitet, in qua communicat. Profecto generalis Communio in eadem sit Ecclesiâ cum sit aliquà in Ecclesiâ, seu Oratorio prædiorum; quia hoc cum Ecclesia principali Societatis in Vrbe existentis vnâ moraliter componit Ecclesiam. Nec distantia loci obest, cum sub nomine Ciuitatis veniant prædia, aut territoria; etiam si longè per sex, aut octo, aut plures leucas à Ciuitate distent.

PROBL.

ELISCOBAR
Theat. Mor.
Tom. II. IV
E. IV.

PROBL. XLIX.

Ad Iubilaei Communionis generalis lucrationem; est, & non est necessarium Confessionem praeferri, cum quis lethali crimine grauat.

200 **S**I non grauaris lethali crimine, haud est necessarium confiteri, ad huius Iubilaei lucrationem. Quia Confessio requiritur à Pontifice ad acquirendum gratiae statum, in quo existit qui conscius non est lethalis piaculi. Si autem crimine lethali graueris necessaria est Confessio ad hoc Iubilaeum impetrandum, nec Contritio sufficit. Quia in Bulla praescribitur: *Christi fidelibus verè penitentibus; & confessis.* Sic in simili clausula aliorum Iubilaeorum Angelus, Nauar. Peyrin. Cordu. Caccian. Sotus, quos citat Cruz cap. 8. dub. 6. num. 7.

201 **N**on est necessaria: sed sufficit Contritio. Quia Confessio non requiritur tunc ut conditio, sicut posceretur, si diceretur: *Praemissa, aut facta Confessione:* Sed ut quis tollat obicem peccati ad lucrandum Iubilaeum, quod tollitur per Contritionem. Ita Syluest. Rosel. Turcremat. & alij, quos affert Henric. lib. 7. c. 2. Gerson, Ioan. Ande. & Felin. quos citat Suar. tom. 4. de penit. d. 5. n. 12. & 13.

202 **E**iusdem sum quodam Communio generalis Iubilaeum mentis. Quia si copulatiue haec verba, *penitentibus aut contritis, & confessis* intelligerentur, semper cum Confessione esset necessaria Contritio perfecta, quod non est dicendum: sed si deinde imperfecta Contritio, quae est Attritio, cum haec non sufficiat ad statum gratiae sine Confessione, Confessio requiritur, sensus ergo est distributiuus, vel disiunctiuus, id est, tam verè penitentibus, seu contritis, quam confessis. Addiderim tamen ex Suario citato, Confutandum semper, ut quoties forma indulgentiae, aut Iubilaei huiusmodi fuerit, actualis Confessio praemittatur. Si fieri possit, ut omne dubium possit auferri. Caterum raro continget, posse quem licite Eucharistiam, sola Contritione praemissa, suscipere.

PROBL. L.

Requiritur, & non requiritur, ut ad huius Iubilaei lucrationem Communio de manibus Sacerdotis Societatis IESU suscipiatur.

203 **S**uscipi necessarium est de manibus Sacerdotis Societatis nostrae. Quia praescribitur in Bulla suscipi à Sa. la hac, ut geratur generalis Communio *Sollicitudine Clericorum Regularium diuinae Societatis.* In Bulla vero Pauli dicebatur: *Tempore Communionis generalis per Clericos Regulares Societatis IESU faciende.* Ergo per ipsos Communio ministranda. Alicui haec sententia probabilis obicitur.

204 **N**on est necessarium suscipi Communio de manibus Sacerdotis Iesu. Quia in praefatis verbis Bullae non exigitur, quod immediate per

se ipsos Communio ministretur: sed quod eorum cura, studio, ac diligentia id fiat. Has enim significationes importat verbum *Sollicitudo.* Ad Cor. 2. c. 11. vbi est: *Instantia mea quotidiana, Sollicitudo omnium Ecclesiarum,* Alia versio fert: *Incumbens mihi quotidiana cura omnium Ecclesiarum.* Et cap. 8. *Abundatis in omni sollicitudine, alij, omni diligentia, & infra. Sed per aliorum sollicitudinem, alij, per aliorum studium.* Ita doctissimi nostrae Societatis viri Granado, Ruiz, Matthaeus Rodriguez & alij apud Quintanad. *Apend. tract. 1. dub. 13. n. 6.*

Satis esse existimo Eucharistiam suscipi à quocumque Sacerdote saculari, vel Regulari cuiusvis Ordinis in Ecclesia, vbi Communio generalis celebratur: nec enim ideo non fit Communio Clericorum Societatis sollicitudine.

PROBL. LI.

Ad commouendum populum de Communio generalis Iubilaeo, tempore Interdicti, possunt, & non possunt Campanae pulsari.

205 **S**abbatho antecedenti assollent in nostra Societate, & summo mane Dominicae diei pulsari Campanae solemniter, ad Iubilaei Communionis notitiam. Certè Interdicti tempore pulsari non poterunt. Quia ex cap. *Alma mater,* tempore Interdicti ad nullum diuinum Officium fas est pulsari: sed administratio Eucharistiae solemniter facta à Sacerdote vel vestibus factis in sacrificio, vel extra Sacrificium Superpellico, & Stola induto, est officium diuinum: Ergo ad illam utpote talem extenditur prohibitio illa, quod ne queat pulsatus campanis celebrari. Maior constat ex illo Capite. Minor probatur ex communi Doctorum, qui ut ait Filliuc. tom. 1. tract. 18. cap. 3. num. 78. docent, *sub nomine diuinorum Officiorum omnia illa prohiberi, quae substantialiter diuina sunt, & non exercentur nisi ab Ecclesiae Ministris ad id deputatis.* Talis absque dubio haec administratio est: ergo. Sic ex Rodrig. mente tom. 2. quest. Regul. q. 109.

206 **I**nterdicti tempore poterunt campanae pulsari. Quia licitum est pulsari campanas Interdicti tempore ad conuocandum populum ad aliquas actiones, seu munia etiam Ecclesiastica, aut sacra. Bonac. d. 5. de Interd. part. 4. num. 7. Henric. lib. 13. cap. 46. num. 1. & alij. Ergo si ad indicandum populo aliquam rem, quae non sit Officium diuinum possunt pulsari campanae, pulsare licebit etiam ad monendum populo, Societatem nostram habere hoc indultum concessum à Pontifice, ut omnes, qui in nostra Ecclesia communicauerint, indulgentiam plenariam lucrentur: & ad notificandum solemniter Dominicae sequentis, in qua solemniter manifestabitur Eucharistia: & ad excitandum memoriam fidelium, ut ad Confessionem, quae tempore Interdicti prohibita non est, se praeparent. Et quia manifestatio solemniter Eucharistiae & illius adoratio extra Sacrificium etiam ad campanae sonitum licent tempore Interdicti. Ita Henric. l. 13. cap. 45. n. 2. Bonac. d. 5. p. 3. s. 2. n. 1. Rodrig. tom. 2. q. 109. Ludou. de Torres l. 6. d. 48. dub. 2.

Hoc

Hoc mihi non modò probabilius, sed ferè certum censio, nec obstat existimò, quòd populus intelligat ex campanarum pulsatione excitari animos fidelium ad recipiendam Eucharistiam pro Iubilao lucrando: cum enim dentur aliæ causæ, quæ omnino adæquatæ, ac sufficientes sint ad huiusmodi pulsationem licitè tempore Interdicti præstandam pro omni populo, licitè hæc fieri potest, quia ex causâ aliquâ de nouo superueniente, licitum est, ab omni dispositione recedere, iuxta l. de atate, s. ex causa, ff. de interrogat. ult. C. non debet, de consanguin. & affinit. C. suggestum, de decimis. & Decium consil. 335. vol. 2. Pareo: quidem administrationem Eucharistie solemniter factam, vt assolto in hoc Iubilao, sub diuinorum Officiorum appellatione comprehendere, attamen asseruerim non prohiberi in hac solemnitate campanarum pulsationem. Quia ipso cap. Alma mater hæc solemnitas videtur excludi. Adhuc prætere à quòd singulis diebus in Ecclesiis & Monasteriis Missæ celebrantur, & alia dicantur diuina officia, sicut prius, submissa tamen voce, ianuis clausis, ac interdictis ecclesiis, & campanis etiam non pulsatis. Vbi sub diuinorum Officiorum appellatione, ad quæ campanæ pulsatio prohibetur, intelligi solum Horas Canonicas, & non alias preces seu actiones, etiam si pro diuino Officio alias reputentur, mihi probabile videtur ex ipso Capituli contextu, cum ibi solum agatur de Officio diuino, in cuius assistentiâ distributiones quotidianas Canonici, & Clerici lucentur. Vnde immediatè adicitur: Et tam Canonici, quàm Clerici Ecclesiarum, in quibus distributiones quotidianæ illis, qui Horis Canonicis intersunt, Canonicis tribuuntur, si ad Officia non venerint supradicta, distributiones easdem amittant, sicut Interdictis perderent non exstante, si diuinis officiis non adessent. Canonicis autem, & Clericis solum pro Horis Canonicis, regulariter loquendo, distributiones hæc competunt, non verò pro administratione Eucharistie, ad quam nunquam campanæ sonitu aduocantur. Vnde hæc clausula subsequens antecedentem declarat, vt motus esse in vtròque Iure, docet Tusch, tom. 1. lit. C. v. clausula fol. 464.

Naturis Ecclesia exaltatione pijs ad Deum preces & ueris: plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Similis est omnium circa hoc Iubilæum Pontificiarum Bullarum clausula.

PROBL. LII.

Necessarium est, & non est, orationem esse continuam per has Quadrageinta horas, ita vt in Ecclesiâ, ubi hoc Iubilæum obtinetur, semper aliqui, vel aliquis orationi insistat.

Est necessarium. Quia idem Urbanus Octauus in Bullâ, quam indidit anno 1641. Augusti 31. Sic ait: Qui orationi Quadrageinta horarum continuatarum, non autem interpolatarum, de licentiâ Ordinarij &c. Ergo Orationis continuatio omnibus Quadrageinta horis exigitur: nec enim aliter verum erit in tali Ecclesiâ Orationem Quadrageinta horarum continuatarum haberi. Sic aliquis modernus in manuscriptis doctus quidem, sed scrupulosus verborum rutilator.

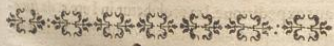
Continuatio hæc Orationis non exigitur à Pontifice ad hoc Iubilæum obtinendum. Quia vox illa continuatarum Quadrageinta horarum non supra Orationem, sed supra tempus appellat. Sensus enim est, hoc Iubilæum concedi, aut durare per Quadrageinta horas continuatas. In Bulla Iubilæi anni 1624. Sic: Monialibus similiter verè penitentibus: quæ tempore orationis prædictæ in suorum Monasteriorum Ecclesiis orauerint, plenariam, &c. An in præfatis Monialium Ecclesiis continua per Quadrageinta horas oratio requiritur? Minimè, sed tempus solum Quadrageinta horarum assignatur, in cuius aliqua particula vnaquæque Monialium orare valeat. Ita Quineanad. Apend. tract. 2. dub. 2. n. 6.

Certè si hæc continuatio sine vlla interruptione tanquam conditio aut diligentia requireretur, nullus sciret, an diligentias necessarias perficeret ad hoc Iubilæum præstandum: nec in ipsius potestate esset, eas exequi: si quidem ignorat, nam continuat sit oratio, nec eam continuare facere possit: & quod vnius Iubilæum lucraretur, à plurimorum voluntate, ac diligentia penderet.

PROBL. LIII.

Septennium huius indulti incipit, & non incipit à die ex quo ad notitiam peruenit eorum, in quorum gratiam concessum fuit.

Certum est, antè notitiam huius Iubilæi factam iis, in quorum gratiam conceditur, septennij tempus non incipere. Quia ignorant non currit tempus, vt ex l. Quando c. qui admittit ad bon. posses. docet Flamin. de resignat. l. 11. q. 4. n. 38. & Cald. Pereir. de renouat. emphyt. q. 7. n. 13. Quæserim tamen, num septennium huius Iubilæi necessariò computandum sit ex quo ad notitiam

CAPVT X.

Circa Iubilæum Quadrageinta Horarum.

MYSTERIIS scaturire Quadragenarium numerum ex Scripturâ constat, quæ quidem D. Hieronymus de Eccles. officio, lib. 1. c. 37. recensuit Pontifices ergò diuina huiusce numeri mysteria colentes ad Christi Domini gloriam, populique Christiani vtilitatem Quadrageinta horarum Iubilæa instituerunt. Do Bullæ Urbani VIII. cl. Mulam. Omnibus Christi fidelibus vtriusque sexus verè penitentibus, & confessis, ac sacra Communionis refectis, qui Orationi Quadrageinta horarum de licentiâ Ordinarij continuanda in Ecclesiâ Presbyterorum Societatis IESU Hispanensis, per aliquot temporis spatium deuotè interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sancta

Handwritten text on the right page: ESCOBAR Theol. Mor. Tom. II. IV. F. IV.